

и въ трѣ днї ще содѣдимъ дрѣга нервкотворенна.

59 И ни така не ймъ бѣше рѣвно свидѣтельство то.

60 И като стана архієреѧ та на срѣдѣ, попытѣ Іисѹса, и рѣче: не ѿговарашъ ли нѣщо; що свидѣтельствуватъ тіа на вр҃жхъ тѣку;

61 А той мѣлчѣше, и не ѿговараше нѣщо: пакъ го попытѣ архієреѧ та, и рѣче м8: тѣ ли си Христосъ, Сынъ на Благословеннаꙗ;

62 А Іисѹсъ рѣче: азъ сѧмъ: и ще да видите Сына человѣческаго да седи ѿдѣсна та страна на сила та, и да дохощда съ ѡблакы тѣ небесны.

63 А архієреѧ та си раздрѣди тѣ, и рѣче: що ни юще тревуватъ свидѣтели;

64 Чѣхте хвалу та: що ви се чини; а сини сїчки тѣ го ѿсвѣдиха да є повѣненъ за смѣрть.

65 И начнѧха нѣкто да плаюватъ на него, и да м8 покрѣватъ лицѣ то, и да го мѣчатъ, и да м8 говоратъ: проречи, и слави тѣ го кіеѧ съ плесканіцы.

66 И като бѣше Пётръ въ двората дѣлъ, дойдѣ єдна ѿ рабыни тѣ архієреовы:

67 И като видѣ Пётръ, който се грѣшеше, поглѣдна на него, и рѣче: и тѣ бѣше съ Іисѹсомъ Назареніи.

68 А той се ѿрѣче, и дѣ-

маше: не знамъ, нико ради землемѣрамъ що говориша, и извѣззе вѣни на предвѣре то: и пѣтѣло попеѧ.

69 И рабына та като го видѣ паки, фана да дѣла на синя, щото стояла тамъ: зашдо тоа є ѿ нїхъ.

70 А той пакъ се ѿрѣче, и по малко време, пакъ говориша синя, щото стояла тамъ, на Петра: войтина, и тѣ си ѿ нїхъ: зашто си Галилеанинъ, и говоренїе то ти прилиѧ.

71 А той фана да се прогляна, и да се вѣланѣ, зашдо не знамъ тогова чловѣка, когото виѣ дѣмате.

72 И вѣори пѣть попеѧ пѣтѣло, и смыслъ Пётръ дѣла та, щото м8 рѣче Іисѹсъ: зашдо доклѣ не є попеѧлъ пѣтѣло дваждь, ще да се ѿфкорлиши ѿ мене триждь, и фана да плаче.

ГЛАВА VI.

И АПІВ въ оутринѣ та, сопѣтъ сотвориша архієреи тѣ со старцы тѣ и книжници тѣ, и сїчи то соборище и вѣрзаха Іисѹса, и завѣдоха го, и предадоха го на Пілату.

2 И попытѣ го Пілатъ: тѣ ли си царь Іудейскій; а той ѿговори, и рѣче м8: тѣ го дѣмашъ.

3 И заслобиша архієреи тѣ на вр҃жхъ негу многу.